

5. Vijfde middel: schending van het bestek en van artikel 175 van financiële verordening (EU) 2018/1046 betreffende de wachttermijn.

- In weerwil van de aankondiging van het Europees Parlement dat de ondertekening van de betrokken overeenkomst werd opgeschort, is in het Publicatieblad van de Europese Unie meegedeeld dat de overeenkomst reeds was ondertekend op 4 december 2019, en er werd geen corrigendum gepubliceerd, zodat inbreuk is gemaakt op het bestek en artikel 175 van financiële verordening nr. 2018/1046 betreffende de wachttermijn is geschonden.

- (¹) Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB 2018, L 193, blz. 1).
- (²) Gedelegeerde verordening (EU) 2019/715 van de Commissie van 18 december 2018 houdende de financiële kaderregeling van de bij het VWEU en het Euratom-Verdrag opgerichte organen, bedoeld in artikel 70 van verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad (PB 2019, L 122, blz. 1).

Beroep ingesteld op 16 januari 2020 — ID / EDEO

(Zaak T-28/20)

(2020/C 95/47)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ID (vertegenwoordiger: C. Bernard-Glanz, advocaat)

Verwerende partij: Europese Dienst voor extern optreden

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het beroep ontvankelijk te verklaren;
- het bestreden besluit en, voor zover nodig, het besluit tot afwijzing van de klacht nietig te verklaren;
- de verwerende partij ter vergoeding van de materiële schade te veroordelen tot betaling van een bedrag van 449 397,05 EUR, vermeerderd met de wettelijke rente tot aan de volledige betaling van dit bedrag;
- de verwerende partij ter vergoeding van de immateriële schade te veroordelen tot betaling van een bedrag van 20 000 EUR, vermeerderd met de wettelijke rente tot aan de volledige betaling van dit bedrag;
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van artikel 84 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie (RAP):

- gezien de elementen ten aanzien waarvan moet worden vastgesteld dat zij onjuist waren om ontslag voor de beëindiging van de proeftijd te rechtvaardigen;

- gezien het niveau van ongeschiktheid waaraan moet worden voldaan om ontslag voor de beëindiging van de proeftijd te rechtvaardigen.
2. Tweede middel, ontleend aan niet-nakoming van de motiveringsplicht en kennelijk onjuiste beoordeling:
- gezien de ontoereikende motivering en kennelijk onjuiste beoordeling;
 - gezien de beoordeling van de feiten die de vaststelling van kennelijke ongeschiktheid kunnen ondersteunen.
3. Derde middel, ontleend aan misbruik van bevoegdheid.

Beroep ingesteld op 22 januari 2020 — Verenigd Koninkrijk / Commissie

(Zaak T-37/20)

(2020/C 95/48)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: Z. Lavery, gemachtigde, en T. Buley, Barrister)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- uitvoeringsbesluit (EU) 2019/1835 van de Commissie ⁽¹⁾ nietig verklaren voor zover daarbij bepaalde door de erkende betaalorganen van het Verenigd Koninkrijk uit hoofde van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en uit hoofde van het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) verrichte uitgaven aan EU-financiering zijn onttrokken wegens een zwak punt in de definitie van “actieve landbouwer — verbonden ondernemingen”; en
- de Commissie verwijzen in de kosten van het Verenigd Koninkrijk.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker één middel aan, namelijk onjuiste uitlegging van artikel 9, lid 2, eerste alinea, van verordening (EU) nr. 1307/2013 ⁽²⁾.

Het Verenigd Koninkrijk voert zeven argumenten aan ter onderbouwing van dit middel:

- In de eerste plaats heeft de Commissie de formulering van artikel 9, lid 2, eerste alinea, verkeerd uitgelegd. Uit die formulering blijkt dat betaling aan een aanvrager niet wordt uitgesloten louter omdat de aanvrager deel uitmaakt van een grotere groep ondernemingen en een ander lid van die groep activiteiten op de negatieve lijst uitoefent.
- In de tweede plaats betoogt verzoeker dat de formulering van die bepaling niet de betekenis kan hebben die de Commissie eraan heeft gegeven. Uit de zinsbouw blijkt duidelijk dat wat verboden is, het uitoefenen van de activiteit in kwestie door de groep zelf is. Aan die voorwaarde is niet voldaan wanneer de aanvrager van de rechtstreekse betaling een onderneming is die (op zich) aan de definitie van “landbouwer” van artikel 4, lid 1, onder a), voldoet maar (op zich) geen relevante activiteit uitoefent.
- In de derde plaats wordt de uitlegging van het Verenigd Koninkrijk versterkt door het feit dat de formulering van artikel 9, lid 2, eerste alinea, de formulering in artikel 4, lid 1, onder a), van de definitie van “landbouwer” weerspiegelt. Een “landbouwer” is ofwel (a) één enkele persoon (natuurlijke of rechtspersoon) die een landbouwactiviteit uitoefent, ofwel (b) een groep van dergelijke personen. In dit laatste geval maakt de enkele “landbouwer” in de betekenis van artikel 4, lid 1, onder a), deel uit van een groep natuurlijke of rechtspersonen. De uitdrukking mag niet aldus worden gelezen dat er een element “verbonden entiteiten” wordt ingevoerd, zodat die betekenis ook niet aan artikel 9, lid 2, eerste alinea, mag worden toegekend.